

Sag C-511/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

4. juli 2019

Forelæggende ret:

Areios Pagos (Grækenland)

Afgørelse af:

11. juni 2019

Appellant:

AB

Indstævnt:

Olympiako Athlitiko Kentro Athinon - Spyros Louis

Hovedsagens genstand

Præjudiciel afgørelse – artikel 267 TEUF – direktiv 2000/78/EF – ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – forskelsbehandling på grund af alder – indirekte forskelsbehandling – national lovgivning, som fastsætter en ordning for arbejdskraftreserven for arbejdstagere ansat inden for den offentlige sektor i bred forstand, hvor kriteriet er, at arbejdstageren skal være tæt på at opfylde betingelserne for alderspension – begrundelse for den nationale lovgivning.

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkning af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielle spørgsmål

- A) Udgør en medlemsstats indførelse af lovgivning, som anvendes af det offentlige, lokale og regionale myndigheder, offentligretlige juridiske personer og generelt alle organer (privatretlige juridiske personer) inden for

den offentlige sektor i bred forstand i deres egenskab af arbejdsgivere, som omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra c), artikel 34, stk. 3, litra a), og artikel 34, stk. 4, i lov nr. 4024/2011, en indirekte forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, litra b), og artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78, for så vidt som personale med privatretlig arbejdskontrakt i ovennævnte organer herved underlægges ordningen for arbejdskraftreserven for en periode på højst 24 måneder alene på grundlag af kriteriet om, hvor tæt arbejdstageren er på at opfylde betingelserne for alderspension, hvilket svarer til 35 pensionsbidragsår, i perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2013, også i betragtning af, at det i henhold til den dagældende socialsikringslovgivning – bortset fra visse tilfælde, som ikke er relevante i den foreliggende sag – krævedes, at det ansatte personale for at opnå ret til fuld pension skal have været forsikret hos IKA eller et andet socialsikringsorgan i (mindst) 10 500 arbejdsdage (35 år) og skal være fyldt (mindst) 58 år, uden at det udelukkes, at forsikringsperioden (35 år) efter de konkrete omstændigheder er opfyldt ved en anden alder?

- B) Såfremt spørgsmål A besvares bekræftende, kan indførelsen af en ordning for arbejdskraftreserven da begrundes objektivt og rimeligt som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b, nr. i), og artikel 6, stk. 1, litra a), med henvisning til et presserende behov for at sikre organisatoriske, driftsmæssige og budgetmæssige resultater og navnlig til et presserende behov for at begrænse de offentlige udgifter for inden udgangen af 2011 at nå bestemte kvantitative mål, som beskrives i betragtningerne til den lov, som var udtrykkeligt forudset i den mellemsigtede finanspolitiske strategi, med henblik på at opfylde landets forpligtelse over for dets långivere til at imødegå den alvorlige og langvarige finanspolitiske og økonomiske krise, som landet gennemgik, og parallelt hermed at opnå en rationalisering og begrænsning af den voksende offentlige sektor?
- C) Såfremt spørgsmål B) besvares bekræftende,
- 1) udgør indførelsen af en foranstaltning som den, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra c), i lov nr. 4024/2011, som fastsætter en drastisk nedskæring i aflønningen af det personale, som er blevet underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, med 60% af den grundløn, personalet modtog i året forud for anbringelsen i arbejdskraftreserven, uden at dette personale samtidig er forpligtet til at arbejde for det pågældende offentlige organ, og som (i praksis) indebærer tab af lønstigninger og forfremmelser i perioden fra anbringelsen i arbejdskraftreserven indtil afskedigelsen som følge af pensionering med fuld alderspension, et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til at opfylde ovennævnte mål som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b, nr. i), og artikel 6, stk. 1, litra a), i situationer, hvor følgende kumulativt gælder:
 - a) personalet bevarer muligheden for at finde anden beskæftigelse (i det private) eller har mulighed for at udøve liberalt erhverv eller

selvstændig virksomhed, mens det er omfattet af arbejdskraftreserven, uden at miste retten til at oppebære ovennævnte del af grundlønnen, medmindre lønnen eller indtægten fra det nye arbejde eller beskæftigelse overstiger den løn, som blev oppebåret inden anbringelsen i arbejdskraftreserven, i hvilket tilfælde ovennævnte del af grundlønnen beskæres med den overstigende del – artikel 34, stk. 1, litra f),

- b) den offentlige arbejdsgiver, og såfremt denne opløses, OAED, påtager sig forpligtelsen til den pågældende forsikringsenhed at betale forsikringsbidragene vedrørende hovedpensionen for både arbejdsgiver og arbejdstager for fuld pension og social- og sundhedsbistand indtil den ansattes pensionering på grundlag af den løn, som den ansatte modtog, inden den pågældende blev anbragt under ordningen for arbejdskraftreserven – artikel 34, stk. 1, litra d);
- c) der er fastsat fritagelser fra ordningen for arbejdskraftreserven for udsatte sociale grupper, som har behov for beskyttelse (ægtefæller til dem, der er underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, ægtefæller eller børn med en invaliditetsgrad på mindst 67%, som bor sammen med eller forsørges af lønmodtageren, lønmodtagere med en invaliditetsgrad på mindst 67%, storfamilier, eneforsørgere, som bor sammen med eller forsørges af lønmodtageren) – artikel 34, stk. 1, litra b);
- d) der gives i prioriteret orden mulighed for, at dette personale overføres til andre ledige stillinger i offentlige enheder på grundlag af objektive og fortjenstmæssige kriterier ved indsættelse i ASEP-skalaerne – artikel 34, stk. 1, litra a) – hvilken mulighed imidlertid er begrænset som følge af den drastiske personalereduktion i forskellige offentlige enheder som følge af behovet for besparelser;
- e) det sikres, at der vedtages bestemmelser for tilbagebetaling af de lån, som de ansatte, der er anbragt i arbejdskraftreserven, havde optaget i det offentlige deponerings- og låneinstitut, og for at der indgås en aftale mellem den græske stat og sammenslutningen af græske banker med henblik på at lette tilbagebetalingen af de lån, som personalet havde optaget i andre banker, i forhold til deres samlede familieindkomst og til deres formueforhold – artikel 34, stk. 10 og 11;
- f) en nyere lov (artikel 1, stk. 15, i lov nr. 4038/2012 - FEK A' 14) foreskriver, at der med højeste prioritet vedtages en bekendtgørelse om pensioner og om betalingsordningen for det i litra b) og c) omhandlede personale og i det mindste senest fire måneder efter vedkommendes afskedigelse eller fremlæggelsen af dokumentationen herfor med henblik på indrømmelse af pension;

g) det ovennævnte tab af forfremmelser eller lønstigninger for den periode, hvor personale med privatretlig arbejdskontrakt anbringes under ordningen for arbejdskraftreserven, indtil dets afskedigelse med alderspension, forekommer ikke i de fleste tilfælde, herunder i det foreliggende tilfælde, eftersom arbejdstager som følge af den pågældendes langvarige ansættelse i den offentlige enhed har udtømt lønskalaen og/eller de forfremmelsesmuligheder, der er fastsat i gældende ret for den pågældendes udvikling?

2) Er vedtagelsen af en foranstaltning som den i artikel 34, stk. 1, litra e), i lov nr. 4024/2011, som indebærer en fuldstændig (eller delvis) fortabelse i henhold til artikel 8, litra b), i lov nr. 3198/1955 af godtgørelsen ved den ansattes afskedigelse eller arbejdsophør, fordi betingelserne for at modtage alderspension er opfyldt, med 40% af opsigelsesgodtgørelsen for ansatte med fuldt dækkende forsikring (som hvad angår de offentlige enheder, der er almennyttige eller modtager tilskud fra staten, såsom indstævnte som privatretlig juridisk person, maksimalt kan udgøre 15 000,00 EUR), idet denne kompenseres med den nedsatte løn, som er modtaget under arbejdskraftreserven, hensigtsmæssig og nødvendig til at nå det ovennævnte formål som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i), og artikel 6, stk. 1, litra a), henset til, at dette personale under alle omstændigheder ville have modtaget den nævnte nedsatte godtgørelse i henhold til den ovennævnte gældende arbejdsmarkedslovgivning både ved opsigelse og ved afskedigelse af den enhed, hvori vedkommende var ansat?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16): 25. betragtning og artikel 1, artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, litra b), artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1, litra a)

Den nationale lovgivning

Lov nr. 4024/2011, pensionsordningen, enhedstabel over løn – størrelse, arbejdskraftreserven og andre bestemmelser til gennemførelse af den mellemsigtede finanspolitiske strategi for 2012-2015 (FEK A' 226): artikel 34

Lov nr. 3304/2005 om gennemførelse af ligebehandlingsprincippet uanset race eller etnisk oprindelse, religion eller anden tro, handicap eller seksuel orientering (FEK A' 16)

Lov nr. 4443/2016 I) Implementering [...] af direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv [...] (FEK A' 232)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Den 23. juni 1982 blev AB, appellanten i hovedsagen, ansat af indstævnte i hovedsagen, Olympiako Athlitiko Kentro Athinon - Spyros Louis (herefter »OAKA«), på grundlag en tidsubegrænset ansættelseskontrakt som specialiseret elektronikmekaniker.
- 2 Ved OAKA's bekræftende akt af 30. december 2011 blev AB fra den 1. januar 2012 retligt underlagt ordningen for arbejdskraftreserven i medfør af artikel 34, stk. 1, litra c), artikel 34, stk. 3, første punktum, og artikel 34, stk. 4 og 8, i lov nr. 4024/2011. Før anbringelsen i arbejdskraftreserven modtog AB en månedsløn på 3 775,58 EUR (brutto), mens hans løn efter denne anbringelse blev nedsat med 60% af grundlønnen og pr. 1. januar 2012 udgjorde 1 064,99 EUR (brutto) månedligt.
- 3 Den 30. april 2013 bragte OAKA AB's ansættelseskontrakt til ophør, og i medfør af det i artikel 34, stk. 1, litra e), i lov nr. 4024/2011, hvori fastsattes, at den skyldige opsigelsesgodtgørelse kompenseres med den løn, som den ansatte havde modtaget under arbejdskraftreserven, betalte OAKA ham ikke den lovbestemte godtgørelse, idet han opfyldte betingelserne for at modtage alderspension fra den pågældende forsikringsenhed.
- 4 AB anlagde – bl.a. under påberåbelse af, at de ovennævnte regler i artikel 34 i lov nr. 4024/2011, for så vidt som de indfører en forskelsbehandling, der er støttet på alder, er uforenelige med bestemmelserne i direktiv 2000/78 – sag for Monomeles Protodikeio Athinon (enedommer i første instans i Athen, Grækenland), navnlig med påstand om, at anbringelsen under arbejdskraftreserven pr. 1. januar 2012 blev erklæret ulovlig, at OAKA blev pålagt at betale ham forskellen mellem den løn, som han modtog inden anbringelsen under arbejdskraftreserven, og den løn, han modtog efter denne status, for perioden fra den 1. januar 2012 til den 30. april 2013, og at OAKA ligeledes blev tilpligtet at betale ham i alt 32 108,04 EUR i opsigelsesgodtgørelse (uden begrænsningen på 15 000,00 EUR) med tillæg af de lovbestemte renter.
- 5 Monomeles Protodikeio Athinon (enedommer i første instans i Athen) tiltrådte delvist AB's påstande. Efter bl.a. at have konstateret, at anbringelsen af AB under ordningen for arbejdskraftreserven i medfør af artikel 34 i lov nr. 4024/2011 alene blev besluttet som følge af hans nært forestående pensionering og dermed udgjorde forskelsbehandling på grund af alder, uden at det havde et objektive og logisk legitime formål i strid med de relevante bestemmelser i direktiv 2000/78, som gennemført i national ret ved lov nr. 3304/2005 (herefter erstattet af lov nr. 4443/2016), og ved en fortolkning af ovennævnte artikel 34 i lov nr. 4024/2011 i henhold til direktivets affattelse og formål, fastslog denne dommer bl.a. i sin dom, at anbringelsen af AB under ordningen for arbejdskraftreserven var ugyldig, og dermed indrømmede dommeren ham den ovennævnte lønforskel

fra den 1. januar 2012 til den 30. april 2013 og pålagde OAKA at betale ham en opsigelsesgodtgørelse på 15 000,00 EUR.

- 6 OAKA appellerede dommen afsagt af retten i første instans i Athen til Monomeles Efeteio Athinon (appelretten i Athen, der træffer afgørelse som enmandsdomstol, Grækenland), som frifandt sagsøgte i første instans. Retten i anden instans fastslog bl.a. navnlig, at AB ikke havde ret til lønforskellen for den ovennævnte periode, eftersom hans anbringelse under ordningen for arbejdskraftreserven i medfør af artikel 34 i lov nr. 4024/2011 var gyldig, for så vidt som den hverken var i strid med bestemmelserne i forfatningen eller i direktivet.
- 7 Ifølge retten i anden instans imødekommer indførelsen af arbejdskraftreserven behovet for at begrænse og rationalisere lønudgifterne med henblik på konsolidering af de offentlige finanser, såsom blot at kontrollere forøgelsen af de offentlige udgifter og af den offentlige sektor i bred forstand, som det er bestemt inden for den relevante ramme for den mellemsigtede budgetstrategi under landets økonomiske krises varighed, og under alle omstændigheder begrundet ordningen en forskelsbehandling i henhold til det horisontale og objektive nærhedskriterium ved fastsættelsen af pensionsrettighederne med ret til fuld pension, og samtidig udgør den (idet den tillader de arbejdstagere, der er underlagt ordningen, at dække deres væsentligste behov, indtil de pensioneres, samtidig med, at den sikrer beskyttelse af socialt udsatte grupper og en løsning af spørgsmålet om tilbagebetaling af realkreditlån med sikkerhed i fast ejendom, hvorfor den ikke udhuler kernen i de forfatningsretlige eller sociale rettigheder) en hensigtsmæssig og nødvendig foranstaltning til at nå det tilsigtede formål.
- 8 Appeldomstolen fandt endvidere, at OAKA var et af de organer, for hvilke der var fastsat en reduceret opsigelsesgodtgørelse, og dermed at den skyldige opsigelsesgodtgørelse til AB udgjorde 15 000,00 EUR (som ligeledes retten i første instans fastslog), som blev kompenseret med den løn, som han allerede havde modtaget under arbejdskraftordningen, i medfør af artikel 34, stk. 1, litra e), i lov nr. 4024/2011.
- 9 AB har iværksat en kassationsappel til prøvelse af dommen afsagt af appelretten i Athen. AB har bl.a. gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med en fejl, idet det heri fastslås, at artikel 34, stk. 1, litra c), artikel 34, stk. 2, artikel 34, stk. 3, første punktum, og artikel 34, stk. 4 og 9, i lov nr. 4024/2011 om arbejdskraftreserven er i overensstemmelse med forfatningen og med artikel 2, stk. 1, litra b), artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1, første punktum, i direktiv 2000/78 om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, hvorved de ovennævnte væsentlige bestemmelser i forfatningen og EU-retten er blevet tilsidesat.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 10 Det fremgår af betragtningerne til lov nr. 4024/2011, at artikel 34 gennemfører foranstaltningen med arbejdskraftreserven, som fastlagt i rammen for den

mellemsigtede budgetstrategi og ved artikel 37, stk. 7, i lov nr. 3986/2011, med henblik på at opfylde de forpligtelser, som staten har påtaget sig i forhold til sine långivere, om at oprette en reserve på 30 000 arbejdstagere i den offentlige sektor, at spare 300 000 000 EUR i 2012 og at fuldende proceduren inden udgangen af 2011. Det fremgår endvidere af disse betragtninger, at de væsentligste fordele ved foranstaltningens vedtagelse er det umiddelbare behov for at sikre organisatoriske, driftsmæssige og budgetmæssige resultater med henblik på at opfylde de strategiske mål om den offentlige sektors bæredygtighed og nedsættelse af de offentlige udgifter, uden at hovedparten af de arbejdstagere, der er underlagt denne ordning, samtidig gøres arbejdsløse, men derimod sikres pensionering, og uden at der foreligger alvorlig uro blandt de ansatte i den offentlige forvaltning og den offentlige sektor i bred forstand, og i de fleste tilfælde uden at de ovennævnte enheder pålægges udgifter til opsigelsesgodtgørelse, hvilket ud fra et økonomisk synspunkt vil være særlig fordelagtigt.

- 11 Henset til det ovennævnte formål er lovgivers nævnte indgreb med oprettelse af ordningen for arbejdskraftreserven på grundlag af det horisontale kriterium om, at arbejdstageren er tæt på at være berettiget til alderspension fra den pågældende enhed, ikke i strid med de grundlæggende forfatningsretlige principper, der er fastsat i forfatningens artikel 2 (beskyttelse af menneskets værdighed), artikel 4 (lighed mellem borgerne) og artikel 5 (fri udvikling af personligheden). Dette skyldes, at lovgiver i tilfælde af en langvarig økonomisk krise kan indføre foranstaltninger med henblik på en direkte nedsættelse af de offentlige udgifter, som indebærer en økonomisk byrde for store befolkningsgrupper, samtidig med at der tilstræbes en fremtidig forbedring af den økonomiske situation og budgettet, bl.a. henset til, at der med sådanne foranstaltninger ligeledes forfølges et legitimt formål med rationalisering af og bæredygtighed i den offentlige sektor i bred forstand, mens de arbejdstagere, der er underlagt denne ordning, på samme tid gennem konkrete regler får mulighed for i hvert fald delvist at dække deres væsentligste behov, og lovgiver vedtager særbestemmelser for at mindske de negative virkninger, således at den grundlæggende kerne i den individuelle forfatningsretlige beskyttelse og i de sociale rettigheder ikke skades.
- 12 De ansatte i staten, i lokale enheder, offentligretlige juridiske personer og generelt ansatte i offentlige enheder, som OAKA også er, med tidsbegrænsede ansættelsesforhold, og som har tilsvarende vedtægtsmæssige stillinger, kan endvidere til enhver tid afskediges af den enhed, der er deres arbejdsgiver, ved opsigelse af ansættelseskontrakten i henhold til gældende arbejdsret. Eftersom den pågældende offentlige enhed frit kunne anmode om opsigelse af ansættelseskontrakterne, var det derfor fuldt ud tilladt for lovgiver at vælge den mindst restriktive ordning for arbejdskraftreserven for den del af de ansatte, der nærmede sig pensionsalderen,
- 13 Endvidere er det personale, der er ansat efter privatretlige regler, i modsætning til tjenestemænd i den offentlige sektor, ikke begunstigede med status som ansat i en fast stilling, og dermed er de ikke, ej heller analogt, omfattet af bestemmelserne i forfatningens artikel 103, stk. 2 og 4, hvoraf det førstnævnte stykke bestemmer, at

ingen kan besidde en stilling som fastansat tjenestemand, medmindre det er fastsat ved lov, og det andet stykke bestemmer, at tjenestemænd, som besidder stillinger, er fastansatte, på grundlag af hvilke den øverste domstol i forvaltningsretlige sager (Grækenland) fastslog, at artikel 33 i lov nr. 4024/2011 (og ikke artikel 34, der vedrører det foreliggende tilfælde), som opretter en ordning med tilrådhedsstillelse inden pensionering af offentligt ansatte i staten, lokale enheder og offentligretlige juridiske personer, og som indeholder bestemmelser, der svarer til de i artikel 34 indeholdte, var forfatningsstridig,

- 14 I betragtning af det ovenstående har den forelæggende ret forkastet appelanbringendet som ugrundet, for så vidt som det gøres gældende, at artikel 34 i lov nr. 4024/2011 er forfatningsstridig, og den har fortsat behandlingen af dette anbringende, for så vidt som det herved gøres gældende, at denne bestemmelse er i strid med EU-retten.
- 15 Ved artikel 34, stk. 1, litra c), artikel 34, stk. 3, første punktum, og artikel 34, stk. 4, i lov nr. 4024/2011 indførtes ordningen for arbejdskraftreserven for arbejdstagere, der var ansat i et privatretligt ansættelsesforhold i staten, lokale myndigheder, offentligretlige juridiske personer og private enheder i den offentlige sektor for i hvert fald to år (fra 1.1.2012 til 31.12.2013), på grundlag af det horisontale kriterium om, at arbejdstageren i den ovennævnte periode var tæt på at opfylde betingelserne for at være berettiget til alderspension, svarende til 35 års forsikring.
- 16 I den ovennævnte periode og indtil den pågældende opfyldelse af betingelserne for pensionering blev de personer, der blev omfattet af denne status, udsat for et drastisk indkomsttab, uden at vedkommende i øvrigt var forpligtet til at arbejde for den pågældende offentlige enhed. Endvidere kompenseres den godtgørelse, som vedkommende i øvrigt ville have modtaget, med den nedsatte løn, som vedkommende modtog, mens den berørte var omfattet af denne status, idet den pågældendes anbringelse under denne ordning blev anset for et varsel om opsigelse med alle de retlige følger, som dette indebærer.
- 17 De relevante bestemmelsers formål var det umiddelbare behov for at imødekomme den reduktion af lønudgifterne, som var aftalt mellem staten og dens långivere, og at rationalisere den offentlige sektor samt den offentlige sektor i bred forstand i lyset af den alvorlige økonomiske krise, som landet gennemgik.
- 18 De pågældende bestemmelser fastlægger ikke en bestemt aldersgrænse for de ansatte, der er underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, og der er dermed ikke tale om forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/78. Den relevante lovbestemmelse er imidlertid støttet på det horisontale kriterium om, at retten til alderspension fra arbejdstagerens forsikringsinstitut opstår efter 35 års forsikring, forudsat at pensionsbetingelserne er tæt på at være opfyldt inden for den på forhånd fastsatte frist mellem den 1. januar 2012 og den 31. december 2013. Der er dermed tvivl om, hvorvidt den relevante lovbestemmelse i artikel 34, stk. 3, første punktum, og artikel 34, stk. 4,

i lov nr. 4024/2011 udgør indirekte forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), bl.a. henset til, at det følger af forsikringslovgivningen, at lønmodtagere som AB også i andre tilfælde, der ikke er relevante for denne sag, opfyldte retten til alderspension fra den pågældende socialforsikringsenhed, forudsat at de havde opfyldt 10 500 arbejdsdage (35 arbejdsår) med forsikring i IKA [o.a.: socialsikringskontor] eller i en anden forsikringsenhed for lønmodtagere samt var fyldt 58 år (de gældende aldersgrænser og arbejdsdage på daværende tidspunkt).

- 19 Det skal bemærkes, at det i det foreliggende tilfælde ganske vist ikke er udelukket, at forsikringsperioden (35 år) kan nås, når man er ældre (eller yngre) end 58 år alt efter, hvornår ens arbejdsliv begyndte, efter hvornår lønmodtagerens forsikring begyndte eller af andre personlige årsager hos denne; Det er imidlertid en ufravigelig betingelse for at opfylde betingelserne for ret til alderspension, at den person, der er forsikret i IKA, har arbejdet som lønmodtager i 35 år, ligesom den pågældende skal opfylde den ovennævnte minimale forsikringsperiode med et lønmodtagerarbejde (35 år) og er i hvert fald 58 år.
- 20 Såfremt den nævnte lovbestemmelse rent faktisk udgør indirekte forskelsbehandling på grund af alder i direktivets forstand, opstår endvidere spørgsmålet om, hvorvidt de grunde, der er anført i betragtningerne til loven, objektivt og med rimelighed udgør et legitimt formål, som begrunder forskelsbehandling, henset til de betingelser, hvorunder en del af de ansatte er blevet underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, og endvidere om de konkrete lovgivningsforanstaltninger inden for løn og opsigelsesgodtgørelse for ansatte, der er underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, er hensigtsmæssige og nødvendige midler til at nå dette formål som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b) og i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78, og navnlig:

a) den drastiske nedskæring af lønnen med 60% af grundlønnen i henhold til artikel 34, stk. 1, litra c), i lov nr.4024/2011 for det personale, der er underlagt ordningen for arbejdskraftreserven, uden at det pågældende personale imidlertid er forpligtet til at arbejde for den pågældende offentlige enhed, og den deraf følgende fortabelse af eventuelle forfremmelser og lønstigninger i perioden, fra vedkommende blev anbragt under ordningen for arbejdskraftreserven, til den pågældende blev opsagt som følge af alderspensionering, ligeledes under hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat for dette personale i loven (mulighed for at finde andet arbejde eller udøve selvstændig virksomhed uden at miste retten til at modtage den ovennævnte del af grundlønnen, den pågældende enhed, dvs. OAED's [o.a.: kontor for anbringelse af arbejdskraften], påtagelse af forpligtelsen til indtil pensioneringen at betale den pågældende forsikringsenhed både arbejdsgivers og arbejdstagers forsikringsbidrag på grundlag af lønmodtagerens tidligere indtægter, fritagelsen af socialt udsatte grupper, som har behov for beskyttelse, muligheden for i prioriteret orden at overføre dette personale til andre stillinger i den offentlige sektor, vedtagelsen af afgørelser om tilbagebetaling af realkreditlån med sikkerhed i fast ejendom, som dette personale har optaget osv.);

b) fuldstændig (eller delvis) fortabelse i henhold til artikel 34, stk. 1, litra e), i lov nr. 4024/2011 af den lovfastsatte godtgørelse ved den ansattes afskedigelse eller arbejdsophør, fordi betingelserne for at modtage alderspension er opfyldt, med 40% af opsigelsesgodtgørelsen for ansatte med fuldt dækkende forsikring (som hvad angår de offentlige enheder, der er almennyttige eller modtager tilskud fra staten, såsom OAKA, maksimalt kan udgøre 15 000,00 EUR), idet denne kompenseres med den nedsatte løn, som er modtaget under arbejdskraftreserven, da dette personale under alle omstændigheder ville have modtaget den nævnte godtgørelse i henhold til den ovennævnte gældende arbejdsmarkedslovgivning både ved opsigelse og ved afskedigelse af den enhed, hvori vedkommende var ansat.

- 21 I betragtning af ovenstående opstår der spørgsmål om, hvorvidt bestemmelserne i artikel 34 i lov nr. 4024/2011 er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra b), artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/78. Den forelæggende ret finder det derfor nødvendigt at forelægge de præjudicielle spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol, jf. artikel 267 TEUF.